

4. Eljön egykor amaz óra, / Melyben a gyász-sírhalnok
Megnyílnak trombitaszóra, / S elvesz minden hatalmok.
Akkor majd lelkünk, testünk / Elveszi, mit kerestünk;
Szemünk téged is meglát ott, / Kit most innen elbocsátott.

szöveg: Debrecen, 1791
az előző dallamra

610

Menj el a te nyugalmadba, / Boldog lélek, követünk;
Hogy a kívánt nyugalomba' / Részt vehessünk, sietünk.
Készíts, Uram, e jóra, / Hogy midőn amaz óra
Eljő, örömmel mehessünk / Hozzád, jobbrodra ülhessünk.

- » *Uram, halld meg szavamat, füled legyen figyelmes könyörgő szavamra!*
Ha a bűnöket számon tartod, Uram, Uram, ki marad meg akkor?
De nálad van a bocsánat, ezért félnek téged.
Várom az Urat, várja a lelkem, és bízom ígéretében.
Lelkem várja az Urat, jobban, mint az örök a reggelt, mint az örök a reggelt.
Bízzál, Izráel, az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem, és gazdag ő, meg tud váltani.
Meg is váltja Izráelt minden bűnéből. (Zsolt 130)